

[Gøting.]

til enighed, selv om det ærede medlem hr. Erik Eriksen i Viborg har sagt det modsatte eller i hvert tilfælde noget i retning af det modsatte, og selv om det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft slår sig noget i tøjret. Det er efter min mening helt rimeligt, at man fra venstre og det konservative folkeparti stiller med en vis reservation. Man vil se på sagerne, men man er ikke helt afvisende, man vil dog forhandle. Det er vel også helt utænkeligt, at det skulle kunne lade sig gøre at konstruere et forslag, som alle partier uden diskussion kunne blive helt enige om, specielt da når det drejer sig om et så delikat emne som forsvaret. Vi kan jo ikke komme uden om, at der netop på dette område findes deciderede yderstandpunkter.

Jeg kan give det ærede medlem hr. Victor Gram helt ret, når han forleden pegede på det helt nødvendige i, at vi frigør os for traditionel vanetænkning. Det er nødvendigt, at vi hele tiden er med, at vi hele tiden befinder os på forsiden af udviklingen. Dette gælder på alle områder, og da det er forsvaret, det drejer sig om nu, så lad mig sige, at det gælder ikke mindst forsvaret. Det forældede forsvar, stivnet i gamle former og med forældet udrustning, er ringere end værdiløst. Vi har ikke råd til ineffektivitet. Smidighed og tilpasning er nødvendig. Effektiviteten kommer bl. a. med værneviljen, smidigheden og tilpasningen med den rummelige rammelov, som man også under denne debat har kaldt for en bemyndigelseslov. Jeg tror ikke, vi slipper uden om den. I øvrigt anser jeg det permanente forsvarsudvalg for tilstrækkelig sikring, selv om det helt utænkelige skulle ske, at vi fik en ufornuftig forsvarsminister.

Det ærede medlem hr. From var inde på den tanke, at det eneste logiske og rationelle ville være at spørge: hvad er forsvarrets opgave, hvad skal der til for at løse denne opgave, og hvad koster det? Retsforbundets politiske ordfører har været inde på de samme tanker, og jeg er enig i denne betragtning, men vi er jo ikke alle enige heri, og vi bliver derfor nødt til at forkaste tanken som urealistisk i dag og prøve at løse opgaven ud fra de foreliggende forudsætninger.

Det ærede medlem hr. From var inde på,

at vort forsvars krigsforebyggende virkning, de præventive virkninger, var noget helt afgørende, og pegede i denne forbindelse på effektiviteten, forøget ildkraft og moralsk høj standard. Med hensyn til det sidste bliver jeg endnu en gang nødt til at pege på det værdifulde i, at frivilligheden øges, at vi i højere grad nu bliver fri for tvangsuddannelse af folk, der ikke ønsker det, enten på grund af overbevisning eller på grund af manglende værnevilje, og i, at forslaget om nedsættelse af tjenestetiden bortskærer den del, der har været mest forsvarsviljedræbende. Jeg er sikker på, at et 100 pct.s frivilligt værn vil være det mest effektive. Det kunne måske lyde, som om jeg ikke tror meget på denne værnevilje i dag. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg ikke turde gå ind for den ordning, at enhver våbenfør ung mand ved at lade sig slette af rullen skulle kunne unddrage sig pligten til forsvar af sit land, eller rettere, jeg er sikker på det. Hjemmeværnet, hvis gennemsnitsalder i dag ligger noget højere, har helt overbevist mig om, at jeg ingen risiko løber ved at indtage et sådant standpunkt. Da det ærede medlem hr. From jo imidlertid i høj grad har tilkendegivet sin interesse for frivillighedsprincippet, kan vi sikkert nemt blive enige om en hel del vedrørende forsvaret. De bemærkninger, som det ærede medlem hr. From fremsatte vedrørende værdien af et spredt lokalforsvar, der med en uddannelse bag sig hurtigt kunne være på pletten, samt bemærkningen om, at han intet havde imod, om forslaget skulle kunne blive begyndelsen til et system i lighed med det schweiziske, understregede denne formodnings rigtighed.

Jeg er uenig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i hans vurdering, at forslaget skulle betyde en svækkelse i forhold til de mål, vi tidligere har sat os. Det vil være for vanskeligt her at foretage en sammenligning og vurdering af den gældende og den fremtidige ordning, men jeg tror, og ikke mindst jeg håber, at forhandlingerne i udvalget vil kunne overbevise det ærede medlem. Det er muligt, at der i første omgang ikke bliver tale om nogen nævneværdig forbedring, men forslaget indebærer muligheder for en langt mere positiv indstilling ikke mindst i kraft af, at det øgede frivillighedsmoment, der, jeg havde nær sagt, garanteret vil betyde øget effektivitet. Men